

Een dagje naar de Zuid-Hollandse eilanden,

Het was me weer een dagje wel naar Ouddorp. Daar bedoel ik niet het verblijf in Ouddorp mee maar de reis er naar toe. De heenreis was wel te doen vertrokken om 06.00 uur aankomst 08.30 uur conform afspraak. Terug vertrokken om 15.30 uur, thuiskomst 19.00 uur!

De ontvangst was weer allerhartelijkst door mevr. Grinwis. Een vrouw met een groot hart voor de duiven maar nog meer voor haar sierkippen waarmee zij door het gehele land trekt om mee te doen aan kleindiershows.

Wij als duivenliefhebbers maken onze duiven klaar voor een show door het o.a. geven van een bad al of niet in het hok. Zij gaat er mee onder douche waarna ze geföhnd en geborsteld worden! Een ware schoonheidsbehandeling.

Wat ik wel begreep dat het met bepaalde zeldzame rassen moeilijk is om nog goede dieren te fokken door het gebrek aan niet verwante dieren waardoor lichamelijke gebreken door in te nauwe verwantschap fokken op de loer liggen. Zij struint daarom ook het hele land af om die ene goede kip te bemachtigen.

Er was een fikse discussie nodig bij het bepalen van de Schoonste!

Maar goed wij kwamen voor de duiven in totaal 530 stuks, verdeeld in een vliegklasse, een open klasse (½ vlieg en ½ show) en een klasse showduiven. Ik kon met deze indeling prima leven, ik vind namelijk dat je "showduiven" gescheiden moet houden van "vliegduiven" ook al moet je beiden hetzelfde beoordelen.

Wanneer je met meerdere keurmeesters samenwerkt dan is het een goede gewoonte dat je wat randvoorwaarden afspreekt om een waarheidsgetrouwe waardering van

het totaal te krijgen.

Je spreekt bijvoorbeeld af hoe je een nog niet uitgeruide duif beoordeeld, 1 januari moet een duif "klaar" zijn, wanneer je het plan hebt om een duif meer als 92 punten toe te kennen overleg je dat met je mede keurmeesters alles tot doel te hebben dat je met z'n allen achter de klassering van de geshowde duiven staat.

Zo ook wanneer er een keus gemaakt moet worden voor een "Schoonste" in een klasse of van de gehele show wanneer er duiven zijn met een gelijk aantal punten.

Ik keurde o.a. een klasse oude doffers in de "Showklasse" en wat mij daar opviel was dat het merendeel veel te zwaar was. Je voelde geen spieren meer, het evenwicht van de duif was daardoor ook zoek. Oorzaak van dit alles te weinig beweging en verkeerde voeding. Ik denk ook wel dat een showduif makkelijker aanvet dan een vliegduif. Wat je bij showduiven ook regelmatig ziet is het nagenoeg ontbreken van "duidelijke oogranden" zoals het keuringsreglement voorschrijft. Dit zijn ernstige fouten die al zo een ½ punt aftrek tot gevolg hebben.

Al met al was het weer een interessante keuring met naar mijn idee een juiste waardering, 4 duiven van 92¼ punten en ± 10 duiven van 92 punten.

De "Schoonste van het geheel" was deze keer een vliegdoffer uit de "Open klasse" waar heel wat over moest worden gediscuteerd voordat hier een gezamenlijke keuze in kon worden gemaakt.

Op 8 januari wordt er in Voorthuizen bij de Voordevliegers de landelijke voorselectie gehouden voor de Olympiade in Polen. Men kan zich hier nog tot 16 december voor opgeven via de NPO-site.

De duiven voor de standaardklasse dienen wel aan de vastgestelde prijskilometers te voldoen over 2009 en 2010. Na aanmelding krijgt men t.z.t. te horen hoe laat men aanwezig moet zijn met de opgegeven duiven inclusief uitslagen voor controle.

Op eigen hok heb ik de hamer weer ter hand gepakt en de verluchting gewijzigd. Een aantal weken geleden las ik een reportage van C. Luijkx uit St. Willebrord nationaal winnaar van Barcelona 2010. Hij had naar veel zoeken bij een hok wat op het noorden stond, net zoals mijn hokken, de verluchting goed gekregen. Ik heb contact met hem opgenomen en hem de vraag gesteld hoe hij te werk is gegaan.

Zijn oplossing was bijna identiek aan de bestaande situatie bij mij namelijk de gehele achterkant van de kap tot aan de nok dicht en de voorkant open. Daarbij heeft hij het plafond geheel open tot ± 15 cm vanaf de broedbak. Ik had dat ook al echter bij de doorzichtige golfplaatjes was een ruimte van ± 40 cm los. De wind, trek had daar vrijelijk toegang en was in het hok bij zuidelijke wind ook voelbaar. Ik probeerde dit tegen te gaan door gebruik te maken van kleppen in de verluchtungsstroken.

De kap heb ik nu ook aan de achterkant geheel gesloten tot aan de nok. Ter plaatse van de golfplaten heb ik dat gedaan met carbonaatplaten zodat het zonlicht toch nog in het hok kan komen. Het plafond heb ik nog in takt gelaten, ik wil eerst deze situatie bekijken voordat ik rigoureuus het plafond verwijder. De kleppen zijn uiteraard wel verdwenen.

Afgesproken is met C. Luijkx om een keer een ritje St. Willebrord te maken om e.a. te bekijken.

Succes en tot een volgende keer,

E. Verheijen